

ΣΤΟ ΧΟΡΟ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ

Το νερό είναι πηγή ζωής στον κόσμο. Αυτό ισχύει και για τη ζωή μου, είναι το πάθος, η χαρά, τα πάντα. Γι' αυτό κάνω συγχρονισμένη κολύμβηση.

Αρχικά θα σας περιγράψω πώς έφτασα στο άθλημα αυτό. Κολυμπάω από τριών ετών, οκτώ ετών ήμουν σε αγωνιστική ομάδα κολύμβησης έως την ηλικία των 11 ετών. Κατά τη διάρκεια αυτών των χρόνων συμμετείχα σε πανελλήνιους αγώνες κολύμβησης που απαιτούσαν καθημερινές και πολύωρες προπονήσεις σε ανοιχτά κολυμβητήρια.

Όταν πια πήγαινα Δ' δημοτικού, αποφάσισα να ξεκινήσω συγχρονισμένη κολύμβηση. Εξάλλου είχα ασχοληθεί με τη συγχρονισμένη και κλασική κολύμβηση παράλληλα με το μπαλέτο όταν ήμουν πέντε έως επτά ετών, αλλά τη σταμάτησα. Οπότε ήθελα να γυρίσω στο συγκεκριμένο άθλημα που με είχε γοητεύσει. Τώρα βρίσκομαι ακόμη στη

συγχρονισμένη κολύμβηση και συνεχίζω δυναμικά μαζί με τις συναθλήτριές μου. Οι προπονήσεις είναι σκληρές, καθώς πρέπει να έχουμε αντοχή, δύναμη και ... φυσικά κουράγιο.

Προπονούμαστε σχεδόν κάθε μέρα ατελείωτες ώρες με σκοπό την επίτευξη του τέλειου πετάγματος, της τέλειας φιγούρας. Πρέπει για κάθε μας κίνηση να είμαστε απόλυτα συγκεντρωμένες σ' αυτό που κάνουμε. Κάθε χρόνο οι χορογραφίες γίνονται όλο και πιο δύσκολες, οι προπονήσεις πιο απαιτητικές. Η ευλυγισία θεωρείται το φόρτε μας, διότι είναι πολύ αναγκαία για όλες μας σχεδόν τις φιγούρες. Οι λεπτομέρειες είναι εξίσου βασικές, γιατί είναι αυτές που μας ξεχωρίζουν από τις άλλες αθλήτριες. Αλλά υπάρχουν και κανόνες που βάζει ο καθένας στον εαυτό του. Προσωπικά πιστεύω πως όλοι οι αθλητές και προπονητές οφείλουμε να είμαστε σταθεροί και επιμελείς ως προς τις υποχρεώσεις μας απέναντι στο άθλημά μας, αλλά και απέναντι στους συναθλητές μας. Κι αυτό είναι που ονομάζεται ομάδα. Έτσι κι εγώ και όλες οι αθλήτριες, πρέπει να είμαστε ενωμένες.

Ένα τελευταίο πράγμα που θα ήθελα να αναφέρω είναι η γνώμη που έχουν πολλοί άνθρωποι για το άθλημα και γενικά για τον υγρό στίβο. Οι περισσότεροι πιστεύουν ότι είναι μπελάς να βρέχεσαι με το νερό και μάλιστα το θεωρούν κουραστικό. Εκ πείρας μπορώ να σας το επιβεβαιώσω, αλλά μετά από τόσα χρόνια το αντιμετωπίζω ως τρόπο ζωής. Παρόλα αυτά ήμουν, είμαι και θα είμαι πάντα πιστή στον κόσμο του χορού και του νερού!

**Δημοσιεύτηκε στο 3^ο τεύχος της σχολικής μας εφημερίδας «Το 5^ο θαύμα»
ΑΛΕΞΙΑ ΚΩΝ/ΝΑ ΚΟΛΟΚΟΥΡΗ Γ2**